

РЕШЕНИЕ

№ 2663

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 18.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **1788** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр.чл. 172, ал. 5 от ЗДП.

Образувано е по жалба на А. И. А.-ЕГН-[ЕГН], от [населено място], чрез адв. Ч. против ЗППАМ № 442 от 04.02.2024г. по чл. 171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП, издадена от мл.автоконтрольор в Първа група, 01 Сектор, Отдел „Пътна полиция“ СДВР.Твърди, се че заповедта е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на изискванията за съдържание, при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Иска се отмяната ѝ.

Жалбоподателя, редовно призован не се явява, представлява се от адв. Ч., която поддържа жалбата, претендира разноски по списък.

Ответникът - мл.автоконтрольор в Първа група, 01 Сектор, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, редовно призован за дата на с.з., не се явява и не изпраща представител.

Софийска Градска прокуратура, редовно уведомена не участва в производството.

Административен съд- София-град, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 04.02.2024 г. е съставен АУАН с бл. № 1064148 на А. А., за това че на 04.02.2024 г. около 11.31ч. в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към Околовръстен път срещу №190, управлява личния си л.а. Форд Мустанг ГТ с рег.

[рег.номер на МПС] , след употреба на наркотични вещества, установено с техническо средство D. Т. 5000 STK № 0016, проба №026, същия реагира на бензодиазепини, с което жалбоподателя виновно е нарушил: чл.5, ал.3, т.1, пр.2 от ЗДвП. Иззето е СУМПС-№011158877, СРМПС №282702883 и 2 бр.регистрационни табели, издаден е талон за изследване № 0179951 от същата дата. АУАН е предявен и връчен на А. на 04.02.2024 г.

От материалите по делото се установява, че на 04.02.2024г. в резултат на издадения талон за изследване е взета биологична проба от жалбоподателя във ВМА за изготвяне на медицинско изследване и съответна експертиза за наличие на наркотични вещества в кръвта на А. А..

Въз основа на съставения АУАН и на основание чл. 171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП е издадена оспорваната заповед, с която на А. И. А., като собственик на л.а. Форд Мустанг с рег. [рег.номер на МПС] е наложена ПАМ – прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца и на основание чл. 172, ал. 2, т.3 от ЗДвП е отнето свидетелство за регистрация на МПС част 2, №011158877, както и регистрационни табели с рег. [рег.номер на МПС] .

Оспорваната заповед е връчена А. И. А. на 04.02.2024г.

От представеното от Софийска районна прокуратура Постановление за прекратяване на наказателно производство от 21.03.2024г. по ДП-№221/2024г., пр.пр.№3058/2024г. се установява, че производството срещу А., за това, че на 04.02.2024 г. около 11.31ч. в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към Околовръстен път срещу №190, управлява личния си л.а. Форд Мустанг ГТ с рег. [рег.номер на МПС] , след употреба на наркотични вещества, установено с техническо средство D. Т. 5000 STK № 0016, проба №026.Назначената по делото съдебно-химико-токсикологична експертиза е установила, че от извършените изследвания на предоставените на 04.02.2024г. биологични проби кръв и урина от лицето А. И. А., не се установява наличие на алкохол, наркотични вещества и психоактивни медикаменти.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Процесната заповед е обжалвана чрез ОПП-СДВР до АССГ на 09.02.2024 г. от което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Жалбата, изхождаща от А. А. е подадена от надлежна страна, доколкото оспорваният акт засяга негови права. В първото съдебно заседание страните не са оспорили компетентността на съда.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган и в законоустановената писмена форма.

Доказателства от отношение компетентността на издателя на акта са приети като такива в настоящето производство и не са оспорени, а именно - Заповед № 8121з - 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед №

513з-10838/20.07.2020 г. на директора на СДВР, № 513з-6400/07.07.2023г. на Директор СДВР и Заповед №513з-5073/21.07.2015г. на Директор на СДВР.

Съгласно чл. 22 от ЗАНН - За предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки.

По силата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДП – За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: -прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

Посочената правна норма визира като субект, на който може да бъде приложена ПАМ в очертаната хипотеза собственикът на МПС. В процесния случай, административният орган е наложил ПАМ на собственика на МПС- А. А..

ПАМ е наложена в хипотезата на предложение второ на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДП – на собственик, който управлява моторно превозно средство след като е употребил наркотични вещества или техни аналози.

Административният орган не е изпълнил задължението си по чл.35 от АПК, да издаде индивидуалният административен акт, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и задължението си за събиране на доказателства по чл. 36 от АПК, в резултат на което при издаване на акта е останал неизяснен основния факт, употребило ли е лицето алкохол или упойващи вещества, при условие, че са дадени съответни проби от кръв и урина във ВМА и съответно е извършено медицинско изследване и е издадена по делото Съдебно-химикотоксикологична експертиза. Въпреки, че първоначалните данни от изследването с техническо средство са дали положителен резултат за употреба на бензодиазепини, органът е следвало да събере всички допустими доказателства, а именно да събере доказателства от лабораторния анализ на предадените за изследване проби кръв и урина от А. във ВМА. Поради тази причина неизяснен в производството е останал факта, дали лицето, управлявало лекия автомобил в действителност е употребило наркотични вещества или техни аналози, за да е изпълнена хипотезата на правната норма на чл.171, т.2а, б.„б“ предл. 2 от ЗДвП.

Тъй като производството се е развило в нарушение на правилата на чл.35 и чл.36 от АПК този факт е останал неизяснен, поради което и изпълнителното деяние на

нарушението “управлява моторно превозно средство след употребата на наркотични вещества или техни аналози” не е доказано по правилата на чл.170 от АПК.

Нещо повече, жалбоподателят А. е предоставил биологични проби кръв и урина във ВМА, след което се установява, че няма наличие на такива вещества. С оглед на това последиците от издадената заповед са несъизмерими и с преследваната цел, което означава, че същата е постановена в противоречие с чл. 6, ал. 5 от АПК. Също така ПАМ е издадена без органите на реда да са взели предвид резултатите от съдебно химико токсикологичната експертиза направена във ВМА, която констатира, че няма наличие на алкохол и наркотични вещества в предоставените проби кръв и урина, т.е. без да са събрани всички относими доказателства.

В резултат на изложеното Заповед за прилагане на ПАМ № 442/04.02.2024г. по чл.171, т.1, б.,б“, от ЗДвП г., издадена от мл.автоконтрольор в Първа група, 01 Сектор, Отдел „Пътна полиция“ СДВР е издадена в нарушение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел, както и е издадена преди да се установят фактите и обстоятелствата за наличие на алкохол и наркотични вещества в кръвта на А., поради което съда приема жалбата за основателна, а оспореният акт следва да се отмени като незаконосъобразен.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в доказани размер от 810.00 лв. за държавна такса и процесуално представителство.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. И. А.-ЕГН-[ЕГН], от [населено място], чрез адв. Ч. против ЗППАМ № 442 от 04.02.2024г. по чл. 171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП, издадена от мл.автоконтрольор в Първа група, 01 Сектор, Отдел „Пътна полиция“ СДВР.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на А. И. А.-ЕГН-[ЕГН] от [населено място], сумата от 810 /осемстотин и десет лева/-разноски за производството.

Решението не подлежи на касационно обжалване на осн. чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: